

kan der heller ikke være Grund til at foretage en saa indgribende Foranstaltning, som Lukning af offentlige og private Skoler kan blive, hvilken jo let kan føre til mindre heldige Tilstande. Hvad angaar Henvisningen til Lovforslagets § 19, har Udvalget ikke i og for sig haft noget at indvende derimod, men der er jo det særlige, at § 19 ikke forlanger til sin Anvendelse et Paabud, som skal gives med Hensyn til den enkelte Husstand, det er en almindelig Lovbestemmelse, som man i enhver Husstand har at følge, men efter § 23, som den nu er affattet, forudsætter § 19 et Paabud. Det har derfor forekommet os rigtigere, at give en særlig Bestemmelse af et noget lignende Indhold, men denne Bestemmelse maa naturlig gaa ud paa, at man nævner, hvad det er for Sygdomme, i Anledning af hvilke Børnene bør holdes hjemme fra Skolerne. Naar der er paabudt offentlig Behandling, har man jo derved givet, hvad det er for en Sygdom, men uden for den offentlige Behandling bør man nævne Sygdommene, og der have vi gjort et Forsøg paa at foretage en saadan Opregning af de praktisk vigtigste Sygdomme, nemlig Difteritis, Krup, Starlagensfeber og Mæslinger, saaledes altsaa, at hvor disse Sygdomme fremkomme, skulle, selv om der ikke er offentlig Behandling, Børnene i de Husstande, i hvilke Sygdommen forefindes, blive hjemme, og paa samme Maade skal Læreren afholde sig fra Undervisning, hvis det er i hans Husstand, Sygdommen forefindes. Et Forbillede med Hensyn til Bestemmelsen, for saa vidt angaar de valgte Sygdomme, danner ganske naturlig Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Cirkulære af 11te Maj 1880, der indeholder Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes i de lærde Skoler i Tilfælde af smittomme Sygdommes Indtræden. Deri er der givet en tilsvarende Bestemmelse for den ondartede Hals sygdom og for Starlagensfeberens Vedkommende. For de lærde Skoler er der altsaa en Bestemmelse om, at naar disse Sygdomstilfælde indtræffe i et Hjem, skulle Børnene holdes hjemme, og gælder dette for de lærde Skoler, bør det ogsaa gælde for de andre Skoler. Vi have imidlertid taget to Sygdomme med, Krup, der staar Difteritis saa nær, og Mæslinger. Man kunde henvise til, at Cirkulæret netop har en anden Opfattelse med Hensyn til Mæslinger. Cirkulæret siger — jeg skal tillade mig at oplæse 4—5 Linier deraf: „Under ordinære Forhold vil en Mæslinge-epidemi ikke medføre Nødvendigheden af at foretage Foranstaltninger fra Skolernes Side eller af at nægte at modtage Børnene

fra Hjem, hvor Sygdommen er brudt ud, men det maa overlades Forældrene selv, hvis de ønske det, at holde Børnene fra Skolen, for at sikre den mod den Smitte, der mulig kunde paaføres dem i Skolen.“ — Men der er jo en væsentlig Forskel mellem de lærde Skoler og Almueskolerne. Grunden til, at Cirkulæret ikke tager Mæslinger med, er den, at Forældrene, naar de ere bange for, at deres Børn skulle blive smittede i Skolen af Mæslinger, kunne holde dem hjemme, men det samme kan ikke ske med Børn, der gaa i Almueskolen, thi der ere Forældrene under Tvangsmulkt pligtede til at sende Børnene i Skolen, og have de en saadan Forpligtelse, synes det ganske naturligt, at de maa være fri for den, naar der grasserer Mæslinger. Det er nok en lempelig Sygdom, men de fleste Forældre holde dog nok af at værges deres Børn derimod saa længe som muligt. — Jeg kommer dernæst til Vædringsforslagene vedkommende § 24. Forslaget Nr. 19 er en ren Redaktionsændring, der kun gaar ud paa en Formulering, som forekommer Udvalget noget tydeligere at gengive Tanken. — Vædringsforslagene under Nr. 20 og 21 gaa ud paa, i det væsentlige at bibeholde den nu gældende Lovs Bestemmelser, nemlig at den forhøjede Betaling ikke skal tilkomme Lægen, selv om han skal, for at komme til Sygestedet, fjerne sig mere fra sit Hjem end det fastsatte Maal af 2,000 Alen, naar Sygdommen dog er til Stede i den By, i hvilken han bor, men derfra have vi dog ment at maatte gøre en Undtagelse for Købstadsmarkfjorderne, naar Sygdomsstedet der er længere borte fra hans Bolig end 2,000 Alen, og dette er i alt Fald stemmende med en af Justitsministeriet i Skrivelse af 30te Oktober 1890 opstillet Fortolkning af det herhen hørende Spørgsmaal. Det nugældende Lovforslag gaar jo ud paa, at han ikke kan saa forhøjet Betaling, naar Besøget sker inden for en Afstand af 1/4 Mil fra hans Bopæl — nu er det jo foreslaet fastsat til 2,000 Alen — eller naar han bor i Byen, og ved den nævnte Skrivelse er dette fortolket derhen, at ved Byen maa forstås den sammenbyggede By; men saa forekommer det os, at naar Lovforslaget affattes i Overensstemmelse med denne Skrivelse, fremkommer der heller ikke noget ubilligt mod Lægen, naar man bestemmer, at naar han bevæger sig i den sammenbyggede By, kan det ikke komme i Betragtning, om nogen Del af denne maatte være i større Afstand fra hans Hjem end 2,000 Alen. Vædringsforslaget Nr. 22 gaar ud paa at fastslaa, hvad der vistnok ogsaa har været Lovforslagets Me-